

JESUS VALUES THE LITTLE EFFORT OF THE POOR TO HONOR HIM WHEN IT IS DONE IN TRUTH, HUMILITY AND FAITH WHEN GOD IS HONOURED IN OUR OFFERING, WHETHER WE DIE OR LIVE, IT DOES NOT MATTER

THE RELIEF OF THE NEEDY AND THE SUPPORT OF GOD'S WORSHIP IS ACTUALLY GIVEN UNTO GOD

GIVING OFFERS US THE OPPORTUNITY TO RESHAPE OUR DESTINY

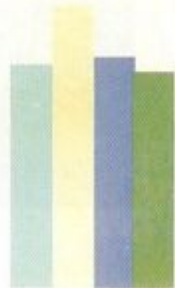
THE STINGY SOUL IS GREEDY TO RECEIVE ALL THE DAY LONG, BUT THE RIGHTEOUS (THE GENEROUS SOUL) GIVES AND SPARES NOT

General Overseer TB Joshua

THE SECRET OF BLESSINGS SERIES

"If a debtor is humble before his creditor, the creditor would be moved to forgive the debts"

Het geheim van zegening

Jezus zat te kijken naar de mensen die geld in de collecte deden. Hij keek naar hen die vanuit hun rijkdom gaven en hij keek naar de mensen die gaven wat hun het meest dierbaar was. Er is geloof voor nodig om te geven wat u het meest dierbaar is. Zoals geloof Jezus het meest eert, eert Jezus geloof het meest. God is niet zo geïnteresseerd in wat u te geven hebt, maar in hoe u het geeft. Het is voor God niet zo belangrijk wat u geeft, maar hoe u het geeft.

Markus 12:38-44 geeft duidelijk de ironie van de situatie weer. Daar wordt een arme weduwe om haar onzelfzuchtige gedrag hoog verheven boven de hoge en machtige mensen in de samenleving, de rijke mensen, die Jezus veronachtzaamt omdat zij zichzelf als middelpunt hebben. Ironisch genoeg eert Jezus de houding waarmee ze geeft, die weergeeft hoe zij zichzelf plaatst ten opzichte van God. Haar liefde voor God was zo groot dat ze vanuit haar armoede alles wat ze had aan Hem gaf. Jezus beschouwde haar innerlijk als het rijkst, terwijl ze uiterlijk arm was. Met andere woorden, de rijke mensen kunnen uiterlijk wel rijk zijn, maar innerlijk zijn ze verarmd omdat zij hun loyaliteit, toewijding en liefde voor God verruild hebben voor materiële rijkdom.

Jezus zat te kijken naar de mensen die geld in de collecte deden vanuit hun rijkdom en naar de mensen die gaven wat hun het meest dierbaar was.

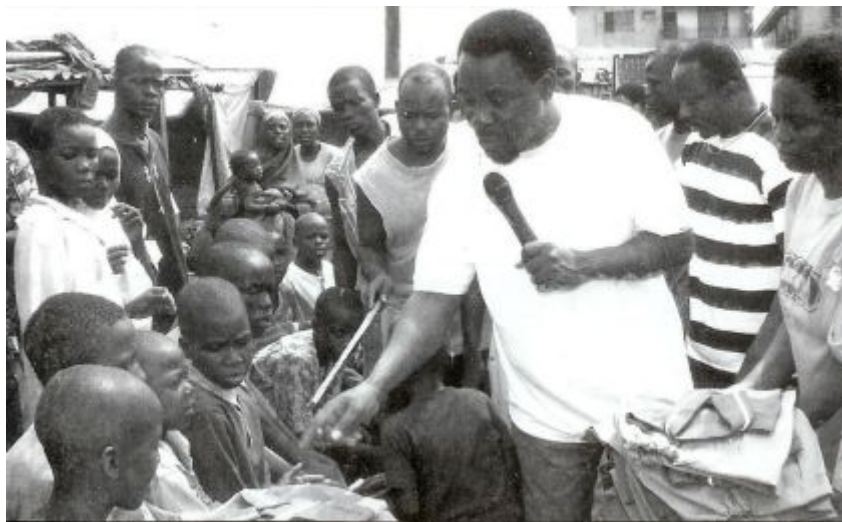
In deze passage zijn het niet de rijke mensen, met hun gigantische of grote gaven, die indruk maken op Jezus, maar het is de kwaliteit en het niveau van opoffering zoals die hier als uiting van geloof gedemonstreerd wordt door de arme weduwe. Het is lovenswaardig wanneer we niet leven naar ons vermogen, maar als er meer is. Als dat ons doel van geven is, kunnen we weinig geven terwijl Jezus ons offer accepteert. Geven is liefdadigheid. En liefdadigheid

en vroomheid (heiligheid) en rechtvaardigheid gaan samen; Jezus heeft er kijk op. Daarom zat Hij te kijken hoe mensen hun geld in de collecte deden. Hij let erop hoe wij geven – royaal (vrijgevig) of zuinig (weinig). Of wij het doen voor de Heer of om gezien te worden door andere mensen. Voor Jezus is het een fijn gezicht als rijke mensen vrijgevig zijn uit hun overvloed van rijkdom. Op dezelfde manier eert Hij onze kleine daden van liefdadigheid als ze gedaan zijn met een gepaste (goede) houding.

Vanuit menselijk oogpunt gaf de arme weduwe het minst. Maar vanuit Gods standpunt gezien, gaf zij het meest. De rijken gaven wat zij konden missen, maar de arme weduwe gaf waar haar hele leven van afhing. Oprecht geven is inderdaad een offer.

Laten we niet vergeten dat Jezus vandaag nog steeds de schatkist ziet. Hij weet hoeveel en met welk doel mensen geven, Hij kijkt naar karakter van het hart terwijl er gegeven wordt. Jezus hecht waarde aan het kleine beetje wat de arme geeft om Hem te eren, wanneer het gedaan wordt in waarheid, nederigheid en geloof. De arme weduwe was nederig, verlegen en minder bevoorrecht dan de rijken. Niet alleen leed zij door haar armoede. Het was ook in haar nadeel dat zij een weduwe was. Zij was iemand zonder legale, politieke of sociale status, maar Jezus zag haar terwijl zij haar oprechte offergave gaf.

Ook al was ze in grote nood, ze hield niets voor zichzelf. Dat maakte haar actie een voorbeeld van offerend geven. Zij was de enige die het principe van ongelimiteerde liefde en geloof begreep. Gezien haar situatie had zij veel reden om niets te hoeven doen aan liefdadigheid, maar zij wist dat een gemakkelijk offer, dus een offer als het goed uitkomt, geen offer is. Van de offergave van de arme weduwe kunnen wij leren dat wat we geven ter ondersteuning van de armen en voor het

Geven is een daad van liefdadigheid. Liefdadigheid en vroomheid (heiligheid) of rechtvaardigheid gaan samen; Jezus Christus houdt het in de gaten.

ondersteunen van Gods aanbidding, aan God Zelf gegeven wordt.

De Heer houdt van een blijde gever. Iemand die aan anderen geeft, is zich bewust van de toekomst, want hij zal hulp vinden als hij in zware tijden terecht komt.

God gebruikt mensen vaak als instrument van zijn gerechtigheid. Wanneer wij een gevende geest hebben, zaaien wij een zaad dat vermenigvuldigd bij ons terugkomt. Hoe beter het zaad

is dat wij zaaien, des te meer het vermenigvuldigd bij ons terugkomt. Wanneer wij zuinig zaaien, oogsten wij zuinig en wanneer wij ruimhartig zaaien, oogsten wij royaal en overvloedig. Het is meer gezegend om een gulle gever te zijn dan een onverzadigbare ontvanger. Of met andere woorden, het is meer gezegend te geven dan te ontvangen.

Wanneer wij geven, laat God dan geëerd zijn in onze gaven. Wij zouden moeten geven in nederigheid en overgave aan Zijn wil. Maar u verhoogt uzelf boven de Heer wanneer u iets geeft in trots en uit arrogantie. U eert zichzelf en niet de Heer. Wanneer u geeft uit arrogantie, maakt u zichzelf de schuldeiser in plaats van de schuldenaar die u bent.

Onthoud dat we allemaal schuldenaren zijn, omdat we zondaars zijn. Alleen God is onze schuldeiser, onze voorziener. Alles wat we hebben komt van God en alles wat we in de toekomst zullen hebben, zal van Hem afkomstig zijn. Wat hebt u te geven? Geef het in nederigheid en eerbied aan God.

Een tijd om te geven is een tijd om onze wroeging te laten zien, niet om op te scheppen. Als een schuldenaar iets te betalen heeft, moet hij het op zo'n manier geven dat de schuldeiser tevreden is. Als een schuldenaar nederig is ten opzichte van de schuldeiser zal de schuldeiser bewogen zijn om hem zijn schulden kwijt te schelden.

Laten wij eens nadenken over de ontmoeting tussen onze Heer Jezus Christus en de prostitué tijdens een feestmaal in het huis van Simon de Farizeeër, in **Lukas 7:36-50**. De Bijbel zegt dat ze Jezus' voeten zalfde met een dure parfuum, terwijl ze een beruchte zondares was. De vrouw wist van zichzelf dat ze Jezus' aanwezigheid niet verdiende, laat staan Hem iets in het openbaar kon aanbieden. Ze was werkelijk berucht, ze kreeg totaal geen eer, omdat ze een hoer en zondares was. Kijk naar het respect, de diepe nederigheid en de sterke affectie die zij demonstreerde terwijl zij Jezus Christus benaderde. Zich bewust van haar beperkingen kon zij Jezus niet in Zijn gezicht kijken; zij naderde Hem van achteren, stond bij Jezus' voeten en begon te huilen (**Lukas 7:38**).

De rijken gaven wat zij konden missen, maar de arme weduwe gaf alles waar haar leven van af hing. Echt geven is inderdaad offerend.

Een ander persoon zou denken aan de waarde van de parfum en vóór Jezus gaan staan, om wat hij of zij te geven zou hebben. Sommigen mensen denken dat hun tiende of offergave of elke andere dienst die zij doen in het huis van God, genoeg is om hun eigen tekortkomingen tegenover Christus goed te maken. Wanneer zij daarna geen voorrangrecht krijgen in de kerk zijn ze beledigd. Om wat zij geven willen zij speciale eer krijgen, rechten en privileges.

Zich bewust van haar beperkingen kon zij Jezus niet in Zijn gezicht kijken; zij naderde Hem van achteren, stond bij Jezus' voeten en begon te huilen (Lukas 7:38).

Ze hielde tranen door haar ogen, die de ingang en uitgang van haar zonde waren geweest. Ik bedoel de ogen waarmee zij als prostitué mannen had betoverd en verleid.

De prostitué had veel te geven, iets wat heel kostbaar was in de ogen van mensen, maar vanwege haar diepe nederigheid en gebrokenheid om haar zonde, stond ze bij Jezus, huilend en berouwvol om haar zonde. Deze gelegenheid om te kunnen geven werd voor haar een mogelijkheid om oprecht berouw te tonen voor haar onwaardige verleden. Ze gebruikte haar vermogen om haar gemoedstoestand te laten zien. Ze hielde tranen door haar ogen, die de ingang en uitgang van

haar zonde waren geweest. Ik bedoel de ogen waarmee zij als prostitué mannen had betoverd en verleid. Haar gezicht dat wellicht gewoonlijk met verf en oogpotlood was bedekt, zag er nu niet meer uit door het huilen. Haar haren werden een doek waarmee ze Jezus' voeten afveegde, nadat zij ze gewassen had met haar tranen. Ze kuste de voeten van de Heer en zalfde ze.

Wanneer wij zuinig zaaien, oogsten wij zuinig en wanneer wij ruimhartig zaaien, oogsten wij royaal (overvloedig). Het is meer gezegend om een gulle gever te zijn dan een onverzadigbare ontvanger.

Zie hoe ze zichzelf onteert, zodat de Heer geëerd zou kunnen worden. Als zondaar was zij zich bewust van haar schuld en zij was er klaar voor om vrede te sluiten met haar schuldeiser. Niets was voor haar te kostbaar om te geven om haar overtredingen goed te maken. Omdat zij haar schuldeiser met nederigheid en berouw benaderde, werd hij bewogen haar schulden te vergeven. Daarom zei Jezus tegen haar: "Uw zonden, al waren zij vele, zijn u vergeven".

De prostitué erkende haar positie als schuldenaar. Zij wist ook dat wat zij ook te geven had aan haar schuldeiser, zij het op zo'n manier moest geven dat de schuldeiser tevreden zou zijn. Daarom koos zij het pad van nederigheid en zelfverloochening in het aanbieden van haar gave aan haar Redder, Die alleen in staat is haar schuld (zonde) te vergeven. Zij zag deze gelegenheid ook als een zeldzaam privilege – een erg zeldzame mogelijkheid om haar schuldeiser te eren met haar vermogen, wetend dat geven een genade is – een privilege die niet aan alle mensen gegeven is.

Ook al wist Jezus dat zij schuldig was aan veel zonden, toch rechtvaardigde Hij haar, omdat Hij Zich geëerd voelde door haar diepe spijt, nederigheid en onbaatzuchtige demonstratie van haar liefde voor de dingen die van boven komen.

Onthoud dat ze Christus niet smeekte om genezing of zegening, maar om vergeving. Wanneer u Christus eert in uw geven, heeft Hij plezier in vergeven. Hij houdt ervan vergeving en vrede te geven aan een berouwvolle ziel. Zoals geloof en nederigheid Christus het meest eert, zo eert Christus geloof en nederigheid het meest.

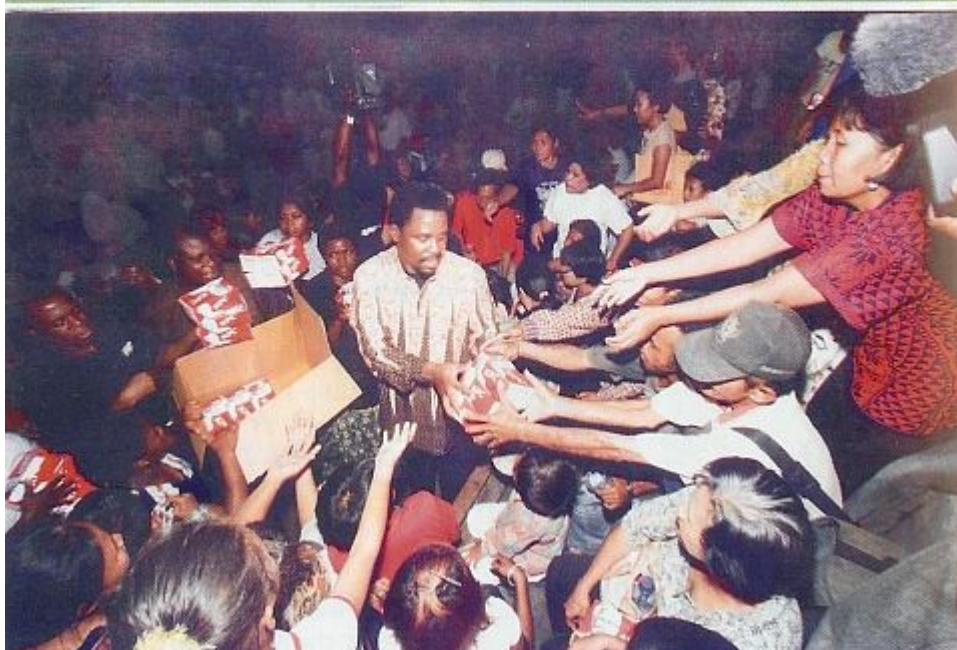
Sommige mensen zien geven als een manier om degene die zij iets geven te helpen. Als resultaat verhogen zij zichzelf boven de mensen aan wie zij geven – de minderbedeelden – in plaats van het te zien als een zeldzame genade van God. Zij vinden het fijn om hun eigen superioriteit te laten zien door hun aalmoezen naar een bedelaar te gooien. Als u uw aalmoes naar een bedelaar

gooit, eert u zichzelf en onteert u God, uw voorziener en weldoener. Dit is wat Jezus bedoelde toen Hij tegen Zijn discipelen zei: “Wat u aan de minste van mijn broeders doet, dat doet u aan Mij”.

Wat hebt u te geven? Geef het in nederigheid en eerbied aan God. Onteer uzelf zodat God kan worden geëerd. Een tijd om te geven is een tijd om uzelf te onteren, zodat de Heer geëerd kan worden door wat u geeft. Het is meer gezegend te geven dan te ontvangen. Volgens de apostel Paulus, heeft de gever er juist profijt bij geven en is geven verrijkend (2 Korintiërs 9:6).

Een gift kan dienen als aanbidding aan God en tegelijkertijd anderen hun geloof en dankbaarheid inspireren.

In Romeinen 12:8 Instrueert de Bijbel elke gever te geven in nederigheid, eenvoud en blijdschap, wetend dat wanneer u geeft, u zichzelf voorziet van een portemonnee die niet oud wordt, schatten in de hemel die niet vergaan. bel elke gever te geven in nederigheid, eenvoud en blijdschap, wetend dat wanneer u geeft, u zichzelf voorziet van een portemonnee die niet oud wordt, schatten in de hemel die niet vergaan.

In **2Korintiërs 9:7** spoort Paulus de mensen aan: “Een ieder doe, naarmate hij zich in zijn hart heeft voorgenomen, niet met tegenzin of gedwongen, want God heeft de blijmoedige gever lief”. Met andere woorden, Paulus spoort hier alle christenen aan om zich in medeleven en vrijgevigheid uit te strekken en hun geestelijke eenheid met Christus te laten zien door het geven.

Dit was Paulus’ manier om het lichaam van Christus te leren over de rechten en plichten van het geven. Met andere woorden, geven is een zeldzaam recht wanneer het gedaan wordt met een juiste houding. In **Romeinen 12:8** instrueert de Bijbel elke gever te geven in nederigheid, eenvoud en blijdschap, wetend dat wanneer u geeft, u uzelf voorziet van een portemonnee die niet oud wordt, schatten in de hemel die niet vergaan. Het is Gods wil ons Zijn Koninkrijk te geven (**Lukas 12:24-32**).

De gierige ziel begeert de hele dag te ontvangen, maar de rechtvaardige (de vrijgevege ziel) geeft en houdt niet terug (**Spreuken 21:26**). De rechtsvaardige beschouwt het als een zeldzaam privilege om in de positie te zijn om te kunnen geven, zelfs wanneer het wat pijn veroorzaakt. Sommigen mensen denken dat zij niet hoeven te geven totdat het hun beter uitkomt. U geeft niet alleen wanneer het u uitkomt. Als Christen zou u zelfs als het pijn doet moeten geven, dan zal uw offer een offerande zijn.

Neem de ontmoeting van de arme weduwe met profeet Elia. Zij zou gewacht hebben met geven totdat het beter uitkwam, maar Elia zei haar: “Ik weet dat het nu niet goed voor je uitkomt om het kleine beetje wat u hebt te delen, maar u kunt er een klein beetje van aan mij geven” (**1Koningen 17:7-24**). Elia vertelde haar simpelweg dat niets te klein was om het met anderen te kunnen delen.

Terwijl de arme weduwe deelde met de profeet, die misschien wel een complete vreemdeling voor haar was, wist ze niet dat ze een zaad plantte dat wel een miljoen keer vermenigvuldigd bij haar terug zou komen.

Als u let op de situatie waarin ze zat toen ze deze ontmoeting had, zou u beter kunnen inschatten hoe groot de offergave voor haar was, om haar enige en laatste voedingsmiddelen te delen met een vreemdeling zonder duidelijke beloften.

(**1Koningen 17:7-24**) - Elia vertelde haar simpelweg dat niets te klein was om het met anderen te kunnen delen.

Neem de zaak van Vader Abraham, die zijn enige zoon Isaac moest geven. Stelt u zich eens voor hoeveel pijn het deed om het enige en meest kostbare bezit van zijn leven te geven, waar zijn blijdschap en leven van afhing en wat hij het meest koesterde. Het zou anders zijn geweest wanneer hij meer kinderen zou hebben gehad, zodat hij er een overhield. Dit maakte zijn offergave een offerande. Hij wist dat God niet alleen zijn beste offer wenste, maar ook verdiende. Dus wat hij het meest koesterde, werd zijn beste geschenk. God wordt het meeste geëerd in onze offerende offergave, maar onteert wanneer wij offergaven geven wanneer het ons uitkomt. Dit was het geval met Kaïn en Abel. Kaïn en zijn broer Abel hadden beiden iets te geven. Maar het verschil zat in hun houding van geven. (**Genesis 4:1**). Ik bedoel dat het verschil niet zat in de grootte en kwaliteit van hun offergave, maar in hun houding:

Als u uw aalmoes naar een bedelaar gooit, eert u zichzelf en onteert u God, uw voorziener en weldoener. Dit is wat Jezus bedoelde, toen Hij tegen Zijn discipelen zei: “wat u aan de minste van mijn broeders doet, dat doet u aan Mij”.

1. Abel gaf in geloof. Hij gaf met het oog op Gods wil, eer en glorie. Kaïn gaf om zichzelf te eren en God te onteren en zo werd het tot een zonde.
2. Abel gebruikte zijn vermogen om de houding van zijn denken als een boetvaardige (berouwvolle) ziel te laten zien, terwijl Kaïn arrogant was en geen spijt had. Hij vertrouwde in zichzelf.

Over het algemeen is het zo, dat degenen die van zichzelf denken dat ze Gods gunst niet waard zijn, haat hebben tegen degenen die in Gods gunst zijn. Kaïn haatte Abel omdat God geëerd werd in zijn (Abels) offergave. Wanneer God geëerd wordt in onze offergaven, maakt het niet uit of we leven of sterven. Wanneer God onteert wordt in onze offergaven, zijn wij verloren. Kaïns leven werd verwoest door dat moment van offergave. Met andere woorden, geven bied ons de mogelijkheid onze toekomst een nieuwe vorm te geven. Wanneer u geeft, geeft u uw toekomst nieuwe vorm. Na de onwaardige offergave was Kaïns leven niet meer hetzelfde.

Hoe leeft u vandaag de dag uw leven? Kijkt u uit naar een meer geschikte dag om de Heer te dienen? Maar pas dan op, want die dag komt misschien nooit, omdat uw laatste dag op aarde zo onverwachts kan komen. Wat bedoel ik met een 'meer geschikte dag'? Sommige mensen zouden zeggen "ik heb geen goede baan of geld om mijn tiende nu te betalen; wanneer ik een betere baan krijg zal ik beginnen mijn tiende te betalen". Als u uw tiende nu niet kunt betalen als schoonmaker in een kantoor, zult u ook niet in staat zijn uw tiende te betalen wanneer u een manager of directeur wordt.

Luister naar de woorden van Paulus in **2 Korintiërs 6:2** "Zie, nu is het de tijd des welbehagens, zie, nú is het de dag des heils". **2 Tessalonicenzen 5:6**: "Laten wij niet slapen gelijk de anderen, doch wakker en nuchter zijn". Paulus zegt dat iedereen iets te planten heeft, of het nu groot of klein is.

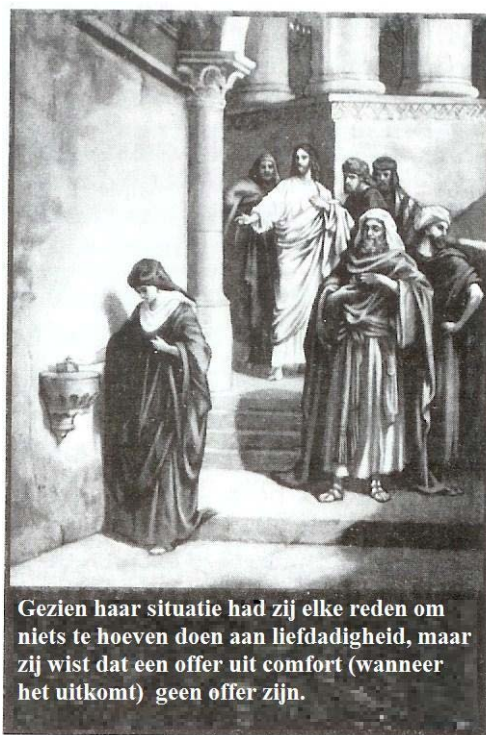
Alles wat God geschapen heeft, is een oplossing voor een probleem. Iedere persoon die God geschapen heeft is een oplossing voor een probleem. Zie uw bijdrage in het leven van een ander als een opdracht van God. Uw opdracht is aan een persoon of een volk. Zoals bijvoorbeeld Mozes toegewezen was aan het volk Israël en Aaron aan Mozes.

Uw opdracht zal altijd een probleem oplossen. Uw leven is een oplossing voor iemand anders die in de problemen zit. Vind degenen die u nodig hebben en wat u te bieden hebt. Bouw uw leven rond die bijdrage.

Een ware Christen zou het geven aan anderen moeten zien als een opdracht van God. Wanneer u uw opdracht doet, moet het op zo'n manier gedaan worden dat uw meester tevreden zal zijn. Om deze reden is het beter om gezegend te zijn en te geven, dan arm te zijn en te ontvangen.

Wanneer wij geven zorgt dat ervoor dat wij op God lijken die aan allen geeft en niets ontvangt. Als zakenmensen zouden wij moeten weten dat welke zegen God ons ook gegeven heeft, het bedoeld is om herplant te worden, zodat er een grotere oogst zal zijn. We oogsten altijd hetzelfde soort zaad als dat we geplant hebben, net als dat we altijd meer oogsten dan wat we zaaien:

Heb lief omwille van God en word geliefd. Help omwille van God en word geholpen. Wees vriendelijk omwille van God en ontvang vriendelijkheid. Laat genade zien omwille van God en ontvang genade. Geef en ontvang meer van wat u ook geeft.

Gezien haar situatie had zij elke reden om niets te hoeven doen aan liefdadigheid, maar zij wist dat een offer uit comfort (wanneer het uitkomt) geen offer zijn.

Kaïn en zijn broer Abel hadden beiden iets te geven. Maar het verschil zat in hun houding van geven. (Genesis 4:1).

Laten we niet alleen liefhebben met woorden, maar ook in daden en waarheid. Wanneer we liefhebben in daden, planten we zaad dat als oogst naar ons terugkomt, van wat voor liefde we ook geuit hebben. God verwacht het beste van ons, omdat Hij ons Zijn beste gegeven heeft. God heeft een Zoon. Hij plantte Hem in de aarde om een familie te produceren. Vandaag zijn er miljoenen mensen wedergeboren door dit Zaad.

Hoe laten wij onze dankbaarheid aan Hem zien? Wanneer we geven

omwille van God. Wat wij ook geven komt niet alleen tegemoet in de noden van Gods mensen, maar laat op hetzelfde moment ook onze dankbaarheid aan Hem zien. Op dezelfde manier is het ook zo dat wanneer wij terughoudend zijn of niets geven, we niet alleen onwaardig geven, maar we dagen dan de Heilige Geest uit. We beproeven Hem. Dat was het geval met Ananias en Safira.

Vertaling van de voorpagina:

Jezus hecht waarde aan het kleine beetje wat de arme geeft om Hem te eren, wanneer het gedaan wordt in waarheid, nederigheid en geloof.

Wanneer God geëerd wordt met onze offers, maakt het niet uit of we leven of sterven.

Het geven ter ondersteuning van de armen en het ondersteunen van Gods aanbidding, wordt gegeven aan God Zelf.

Geven biedt ons de mogelijkheid onze toekomst te veranderen.

De gierige ziel begeert de hele dag te ontvangen, maar de rechtvaardige (de vrijgevige ziel) geeft en houdt niet terug.

T.B. Joshua - Het geheim van zegening - series

“Als een schuldenaar nederig is naar zijn schuldeiser, zal de schuldeiser hem zijn schulden willen kwijtschelden.”

Dit is een vertaling van een ‘Pamphlet’, geschreven door Profeet T.B. Joshua van The Synagogue Church of All Nations - Vertaling: Stichting Bevrijding in Jezus` naam